



URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE



Številka 39

Ljubljana, 20. novembra 1970

Cena 2 dinarja

Leto XXVII

VSEBINA:

220. Zakon o organizaciji izvrševanja kazenskih sankcij
221. Zakon o prispevkih družbeno-političnih skupnosti k stroškom zdravstvenega zavarovanja kmetov za leto 1971
222. Zakon o zaposlovanju delavcev z nepolnim delovnim časom, o uvedbi dela preko polnega delovnega časa in o opravljanju dela, ki se ne šteje za delovno razmerje
223. Zakon o knjigovodstvu delovnih organizacij, ki opravljajo dejavnosti družbenih služb
224. Sklep in priporočila o vprašanjih, ki so pomembna za nadaljnji razvoj gospodarjenja z gozdovi v SR Sloveniji

225. Odlok o dodelitvi sredstev za pomoč prizadetim ob poplavih v Vojvodini
226. Odlok o potrditvi rebalansa finančnega načrta vodnega sklada SR Slovenije za leto 1970
227. Odlok o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti v svet zavoda Radiotelevizija Ljubljana
228. Odlok o imenovanju predsednika, članov in sekretarja iniciativnega odbora raziskovalne skupnosti Slovenije
229. Odlok o razrešitvi in izvolitvi člana odbora za proizvodnjo in blagovni promet gospodarskega zbora

220.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o organizaciji izvrševanja kazenskih sankcij

Razglasa se zakon o organizaciji izvrševanja kazenskih sankcij, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 10. novembra 1970.

Št. 25-5/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o organizaciji izvrševanja kazenskih sankcij

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja organizacijo službe in zavodov za izvrševanje kazni odvzema prostosti, varnostnih ukrepov oddaje v zavod za varstvo in zdravljenje ter obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov, zavodskega ukrepa oddaje v vzgojni pobojševalni dom, kazni zapora, izrečene v postopku za prekršek, način in pogoje izvrševanja teh sankcij, nadzorstvo nad delom zavodov in druga vprašanja v zvezi z izvrševanjem teh sankcij, ki niso urejena z zveznim zakonom.

2. člen

Kazen strogega zapora, zapora in mladoletniškega zapora, zavodski ukrep oddaje v vzgojni pobojševalni dom ter kazen zapora, izrečeno v postopku za prekršek, izvršujejo kazenski pobojševalni zavodi in vzgojni pobojševalni domovi pod nadzorstvom republiškega

sekretariata za pravosodje in občo upravo (v nadaljnjem besedilu: republiški sekretariat).

Sredstva za izvrševanje kazenskih sankcij iz prejšnjega odstavka zagotavlja SR Slovenija v svojem proračunu.

3. člen

Organi za zdravstvo in socialno varstvo, zavodi za zaposlovanje in delovne organizacije so dolžni pomagati republiškem sekretariatu in zavodom v postopku za resocializacijo obsojencev, mladoletnikov in oseb, kaznovanih za prekrške, zlasti še po odpustu iz zavodov.

Zavodi za socialno delo oziroma občinski upravni organi, pristojni za socialno varstvo, so dolžni pomagati posebnim odborom za pomoč odpuščenim obsojencem in mladoletnikom.

4. člen

Uprave kazenskih pobojševalnih zavodov in vzgojnih pobojševalnih domov omogočajo obiske obsojencem in mladoletnikom, kadar jih obiskujejo socialni delavci, člani delovnih in drugih organizacij, ki naj jim po odpustu iz zavoda pomagajo pri vključevanju v delo in v življenje na prostosti.

5. člen

Za izboljšanje dela pri izvrševanju kazenskih sankcij odvzema prostosti v SR Sloveniji ustanovi republiški sekretar za pravosodje in občo upravo strokovni svet.

Strokovni svet se lahko ustanovi tudi v kazenskem pobojševalnem zavodu.

Člani strokovnega sveta so predstavniki znanstvenih zavodov, pravosodnih organov in drugih upravnih organov, strokovnih društev in organizacij, ki se ukvarjajo s problemi kriminalitete.

Strokovni sveti spremljajo in preučujejo izvrševanje kazenskih sankcij ter dajejo mnenja in predloge.

6. člen

Obsojenci, ki so državljani Socialistične republike Slovenije, in drugi obsojenci, ki imajo stalno prebivališče v SR Sloveniji, kazen odvzema prostosti pa prestopajo v drugi republiki, morajo biti sprejeti v ustre-

zen kazenski poboljševalni zavod v SR Sloveniji, če prosijo za premestitev in če se pristojni organi republik o tem sporazumejo.

Drugi obsojenci lahko zahtevajo premestitev iz zavoda v SR Sloveniji v drugo republiko, lahko pa tudi iz druge republike v SR Slovenijo, če so za to upravičeni razlogi in če se o tem sporazumejo pristojni organi republik.

Prošnjo za premestitev v zavod v drugo republiko lahko vloži obsojenec ali pa z njegovo privolitvijo ožji sorodniki obsojenca (zakonec, krvni sorodnik v ravni črti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rednik). Prošnja se vloži v zavodu, kjer obsojenec prestaja kazni.

Stroške za premestitev, ki se izvrši na prošnjo obsojenca ali njegovih svojcev, plača obsojenec ali svojci. Če obsojenec ali svojci nimajo sredstev, se stroški za premestitev obsojenca plačajo po sporazumu med pristojnimi organi republik.

7. člen

O prekinitvi prestajanja kazni odvzema prostosti odloča republiški sekretar za pravosodje in občo upravo (v nadaljnjem besedilu: republiški sekretar).

II. ORGANIZACIJA KAZENSKIH POBOLJŠEVALNIH ZAVODOV

8. člen

Kazenski poboljševalni zavodi (kazenski poboljševalni domovi in zapor) so zavodi v sestavi republiškega sekretariata.

Kazenski poboljševalni zavod ima svoj finančni načrt v okviru predračuna republiškega sekretariata.

Upravnik zavoda je odredbodajalec za izvajanje finančnega načrta zavoda.

9. člen

Kazenske poboljševalne zavode ustanavlja in odpravlja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije na predlog republiškega sekretarja.

Zapori se ustanavljajo praviloma za območje in na sedežu okrožnega sodišča.

Če ni pogojev za ustanovitev zaporov po prejšnjem odstavku, se lahko na območju okrožnega sodišča ustanovi oddelek zaporov, ki pripada večjim zaporom na območju drugega okrožnega sodišča. Tak oddelek je lahko tudi zunaj sedeža okrožnega sodišča.

Vrsta in namen vsakega zavoda se določi z aktom o njegovi ustanovitvi.

10. člen

SR Slovenija je enotno območje za razpored obsojencev.

Razpored obsojencev v zapore predpiše republiški sekretar.

Odpri in polodpri tip oddelkov ali zavodov je treba uporabljati za vse obsojence, ki izpolnjujejo določene pogoje.

11. člen

V odpri zavod in v oddelek odprtega ali polodprtega tipa splošnega doma se lahko razvrščajo osebnostno urejeni in disciplinirani obsojenci, za katere se

utemeljeno pričakuje, da bo tudi na ta način dosežen namen kaznovanja.

Za premestitev obsojenca iz enega zavoda v drug zavod v SR Sloveniji je potrebno soglasje republiškega sekretarja.

Sodišča prve stopnje lahko tudi sama takoj po pravomočni obsodbi predlagajo razvrstitev obsojencev v odpri zavod, če ugotovijo, da izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena. O predlogu odloča republiški sekretar.

12. člen

V zaporih prestajajo kazni obsojenci, ki so kaznovani največ na eno leto odvzema prostosti ali pri katerih ostanek kazni po vštetu pripora ne presega enega leta.

Izjemoma lahko prestajajo v zaporih kazni tudi obsojenci z daljšo kaznijo, če je to potrebno za izvajanje delovnega programa. O tem odloča na predlog uprave zavoda ali po uradni dolžnosti republiški sekretar.

Iz upravičenih razlogov lahko republiški sekretar odredi, da se kazni odvzema prostosti, daljše od enega meseca, izvršujejo tudi v posebnem oddelku kazenskega poboljševalnega doma.

13. člen

Obsojenci, ki so obsojeni na kazni odvzema prostosti, daljše od enega leta, prestajajo te kazni v kazenskih poboljševalnih domovih.

14. člen

V zaporih prestajajo zaporno kazni tudi osebe kaznovane v postopku za prekrške, vendar ločeno od oseb, ki so obsojene za kazniva dejanja ter po razporedu, ki ga določi republiški sekretar.

Mladoletne osebe, ki so kaznovane za prekrške z zaporom ali ki jim je denarna kazni spremenjena v zapor, prestajajo kazni zapor ločeno od polnoletnih oseb.

V okviru zaporov so tudi prostori za prestajanje pripora po zakoniku o kazenskem postopku in prostori za pridržanje obdolženca po temeljnem zakonu o prekrških. Prostori za pripor in pridržanje obdolženca po temeljnem zakonu o prekrških morajo biti ločeno kot poseben oddelek ali v posebnih sobah zaporov.

15. člen

Večji zavod z zmogljivostjo za več kot sto obsojencev ima za sestavo vzgojnega programa in za razpored obsojencev v oddelke in skupine sprejemni oddelek za preučevanje osebnosti obsojencev.

V sprejemnem oddelku je posebna strokovna skupina delavcev za preučevanje osebnosti obsojencev.

Obrazec socialne ankete za obsojence in obsojene mladoletnike predpiše republiški sekretar v soglasju z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo.

16. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije lahko ustanovi na predlog republiškega sekretarja v kazenskem poboljševalnem zavodu poseben center za znanstveno preučevanje osebnosti obsojencev.

17. člen

Zavod ima svoj hišni red.

Hišni red določa organizacijo dela in način življenja obsojencev v zavodu.

Hišni red predpiše upravnik zavoda v soglasju z republiškim sekretarjem, potem ko dobi mnenje strokovnega sveta.

18. člen

Upravnik kazenskega popoljševalnega zavoda vodi delo zavoda, nadzoruje službe zavoda in je odgovoren za delo zavoda republiškem sekretarju.

Upravnik zavoda ima lahko enega ali več pomočnikov.

Kazenski popoljševalni domovi in večji zapori imajo kolegij, ki je posvetovalni organ upravnika. Kolegij sestavljajo vodilni delavci in določeno število drugih delavcev izmed specializiranega osebja.

Oddelek zaporov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona vodi starešina oddelka zaporov, ki organizira delo v oddelku.

19. člen

Upravnika zavoda in starešino oddelka zaporov imenuje in razrešuje republiški sekretar na podlagi razpisa in ko dobi mnenje strokovnega sveta.

Vodilne delavce v zavodu (pomočnik upravnika, sekretar zavoda, vodja zavodske službe in organizacijske enote), vzgojitelje, socialne delavce, psihologe, zdravstvene delavce, tehnične instruktorje in pazniško osebje postavlja republiški sekretar na predlog upravnika zavoda in sveta delovne skupnosti.

Druge delavce zavoda postavlja upravnik zavoda, ko dobi mnenje sveta delovne skupnosti.

20. člen

Za upravnika zavoda, ki ima zmogljivost za več kot sto obsojencev, je lahko imenovan, kdor ima pravno fakulteto, pa tudi drug delavec z visoko ali višjo izobrazbo, če ima ustrezne delovne izkušnje.

Za upravnika manjšega zavoda ali starešino oddelka zaporov je lahko postavljen, kdor ima višjo ali srednjo izobrazbo in ustrezne delovne izkušnje.

21. člen

Vsak zavod ima potrebno število vzgojiteljev, psihologov, socialnih delavcev, tehničnih instruktorjev in zdravstvenih delavcev.

Število vzgojiteljev v posameznem zavodu se določi v aktu o sistematizaciji v skladu s pedagoškimi normativi. Pri tem je treba upoštevati vrsto zavoda in strukturo obsojencev (prvič kaznovani, povratniki, mlajši polnoletni in mladoletni obsojenci).

22. člen

Za vzgojitelje so lahko postavljeni delavci z visoko ali višjo pedagoško izobrazbo.

23. člen

Za strokovno in delovno vzgojo obsojencev imajo zavodi učne delavnice, potrebne šole, tehnične instruktorje z visoko, višjo ali srednjo tehnično izobrazbo

strokovne učitelje, ter druge visoko kvalificirane delavce v skladu z delovnim programom zavodske gospodarske enote.

24. člen

V zavodih za izvrševanje kazni odvzema prostosti opravlja pazniško službo pazniško osebje (pazniki, višji pazniki, nadzorniki paznikov in poveljniki paznikov).

V zavodih za obsojenke opravljajo notranjo pazniško službo le paznice.

Pazniško osebje opravlja pazniško službo v izmenah.

Pazniška služba sodeluje z vsemi službami v zavodu. Pazniki skrbijo za izvajanje hišnega reda, za delovno disciplino, red, mir in varnost, potrebno za skupno življenje v zavodu. Pazniško osebje, ki opravlja službo v obsojenskih oddelkih in v skupinah, mora biti usposobljeno za vzgojo obsojencev.

Pazniki opravljajo, kjer je to potrebno, tudi stražarsko službo pri zunanjem zavarovanju zavoda, spremljajo obsojence zunaj zavoda ter nadzorujejo obsojence na zunanjih deloviščih. Številčno stanje paznikov in njihova delovna mesta se določijo z aktom o sistematizaciji.

Pravila o opravljanju pazniške službe, o oborožitvi in opremljenosti paznikov predpiše republiški sekretar.

25. člen

Za paznika-pripravnika se sprejme, kdor poleg splošnih pogojev za sprejem na delo v upravnih organih izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima najmanj končano osnovno šolo;
- da praviloma ni starejši kot 25 let;
- da ima ustrezne telesne in duševne sposobnosti, ki jih ugotavlja strokovna komisija;
- da je odslužil vojaški rok.

Za paznika-pripravnika ne more biti sprejet tisti, ki je bil obsojen za kaznivo dejanje zoper ljudstvo in državo, zoper uradno dolžnost ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, storjeno iz koristoljubja ali iz drugih nečastnih nagibov.

26. člen

Uspešno končan tečaj za paznike se šteje za strokovni izpit za paznika.

Pazniku-pripravniku, ki ni uspešno končal tečaja za paznike, preneha delo.

27. člen

Za višjega paznika je lahko postavljen paznik, ki je uspešno končal poseben tečaj za višje paznike ter ima najmanj štiri leta delovnih izkušenj v pazniški službi.

28. člen

Za nadzornika paznikov je lahko postavljen višji paznik, ki ima najmanj srednjo šolo ter strokovni izpit za nadzornika paznikov.

Za nadzornika paznikov je lahko postavljen tudi paznik, ki ima najmanj srednjo šolo, dve leti delovnih izkušenj kot paznik ter strokovni izpit za nadzornike paznikov. Če ima paznik dveletno strokovno šolo za notranje zadeve, višjo upravno šolo, višjo pravno šolo, višjo šolo za socialne delavce ali drugo ustrezno višjo izobrazbo in strokovni izpit za nadzornika paznikov,

lahko postane nadzornik paznikov, čeprav nima dveh let delovnih izkušenj kot paznik.

29. člen

Kdor je sprejet v pazniško službo in je končal visoko šolo, je lahko postavljen za nadzornika paznikov, če po opravljeni pripravniški dobi opravi strokovni izpit za nadzornika paznikov.

30. člen

Za poveljnika paznikov je lahko postavljen nadzornik paznikov, ki ima tri leta delovnih izkušenj kot nadzornik paznikov, ali nadzornik paznikov z višjo ali visoko izobrazbo in eno leto delovnih izkušenj kot nadzornik paznikov. Opraviti mora strokovni izpit za poveljnika paznikov.

31. člen

Paznik je lahko začasno dodeljen po službeni potrebi na delo iz enega zavoda v drug zavod, vendar ne več kot za šest mesecev v koledarskem letu. Začasna dodelitev na delo v drug zavod se odredi z odločbo republiškega sekretariata.

Stroške, ki nastanejo v zvezi z začasno dodelitvijo na delo, plača zavod, kateremu je delavec začasno dodeljen.

32. člen

Za strokovno izobraževanje delavcev zavoda organizira republiški sekretariat tečaje, seminarje in posvetovanja.

III. IZVRŠEVANJE KAZNI ZAPORA, IZREČENE V POSTOPKU ZA PREKRŠEK

33. člen

Osebo, ki je kaznovana za prekršek z zaporom ali ki ji je denarna kazen nadomeščena z zaporom, pokliče na prestajanje kazni občinski sodnik za prekrške, pristojen po stalnem oziroma začasnem prebivališču kaznovanega. Dan zglasitve v zaporu mora biti določen tako, da ostane do odhoda kaznovanega v zapor najmanj osem dni.

Sodnik za prekrške iz prejšnjega odstavka je pristojen, da pokliče osebo na prestajanje kazni tudi v primerih, ko je kazen zavora za prekršek izrekel drug organ.

Če se izvrši odločba o prekršku takoj in ne glede na vloženo pritožbo, odredi izvršitev kazni zavora, ki je bila izrečena za prekršek, ali kazni zavora, s katero je bila nadomeščena denarna kazen, sodnik za prekrške, ki je na prvi stopnji izdal odločbo o prekršku.

Če se kaznovani, ki je bil v redu poklican, ne zglesi v zaporu zaradi nastopa kazni, odredi prisilno privedbo na njegove stroške sodnik za prekrške, ki je pristojen za izvršitev kazni.

34. člen

Če sodnik za prekrške, ki je izrekel kazen zavora ali nadomestno kazen zavora, ni pristojen za izvršitev, mora v treh dneh po pravomočnosti odločbe poslati

odločbo občinskemu sodniku za prekrške, ki je pristojen po stalnem oziroma začasnem prebivališču kaznovanega.

35. člen

Prošnjo za odlog izvršitve kazni po 161. členu temeljnega zakona o prekrških (Uradni list SFRJ, št. 26-469/65 in št. 15-224/67) je treba vložiti v treh dneh od prejema vabila iz prvega odstavka 33. člena tega zakona.

Odločbo o odložitvi nastopa kazni, izrečene v postopku za prekršek, izda v treh dneh od prejema prošnje občinski sodnik za prekrške, ki je pristojen za izvršitev kazni. Do odločbe o prošnji se začetek prestajanja kazni odloži.

Zoper odločbo, s katero je bila zavržena prošnja za odlog izvršitve kazni, ima kaznovani pravico do pritožbe v osmih dneh po prejemu odločbe na republiški senat za prekrške, ki odloči o pritožbi v treh dneh po prejemu. Pritožba ne zadrži izvršitve kazni.

Izvršitev zaporne kazni, ki jo je kaznovani že začel prestajati, odloži občinski sodnik za prekrške, ki je pristojen za izvršitev kazni, brez odlašanja, brž ko prejme prošnjo. Kaznovani ima pravico do pritožbe v treh dneh po prejemu odločbe na republiški senat za prekrške, ki odloči o pritožbi v treh dneh po prejemu.

IV. DELO IN NAGRAJEVANJE OBSOJENCEV

36. člen

Obsojenci se lahko pošiljajo na delo v delovne organizacije zunaj zavoda samo s soglasjem republiškega sekretarja.

Upravnik zavoda sklene pogodbo z delovno organizacijo, ki zaposluje obsojence.

37. člen

Posameznim obsojencem, ki prestajajo kazen v odprtem zavodu ali v odprtih ali polodprtih oddelkih splošnih zavodov in ki s svojim obnašanjem to zaslužijo, lahko republiški sekretar dovoli, da delajo zunaj zavoda pri delovnih organizacijah v okolici, določen čas pa prebijejo v zavodih.

38. člen

Plačilo za delo obsojencev se odmerja po delovnem mestu, kvalifikaciji, učinku dela (norme), kvaliteti in prispevku obsojenca pri zmanjšanju stroškov proizvodnje.

Obsojenci, ki dosegaajo norme in predpisano kvaliteto, imajo pravico do ene četrtine plačila za delo iste vrste in enakega učinka izven kazenskega poboljševalnega zavoda. Obsojencem, ki teh norm in kvalitete ne dosegaajo ali pa jih presegajo, se plačilo za delo v mejah, ki jih določa 55. člen zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SFRJ, št. 3/70), ustrezno zmanjša oziroma poveča.

Vajenci dobivajo plačilo za delo po določbah v splošnih predpisih o nagrajevanju učencev v gospodarstvu in po določbah tega člena.

Pravilnik o načinu odmerjanja plačila za delo obsojencev predpiše republiški sekretar na predlog upravnika zavoda.

Pravilnik mora biti razgrnjen v bivalnih prostorih obsojencev.

39. člen

Zavod, kjer obsojenec prestaja kazen, mora eno petino plačila za delo, ki ga prejme obsojenec, shraniti kot njegov obvezni prihranek.

Z ostalim delom plačila za delo obsojenec prosto razpolaga (za osebno porabo, pomoč družini, plačevanje škode in podobno).

Denar, ki ga obsojenec prejme od zunaj, lahko uporablja za osebno porabo le, če nima prostih denarnih sredstev, ki jih prejme v zavodu kot plačilo za delo.

40. člen

Za izredno prizadevanje in uspehe pri delu lahko dobi obsojenec poleg plačila za delo še posebno denarno nagrado, s katero prosto razpolaga.

V. SPLOŠNO IN STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE

41. člen

Za obsojence, ki jim je to potrebno, zlasti za mladoletne in mlajše polnoletne obsojence, ki niso končali osnovne šole, je dolžan zavod organizirati pouk, da si pridobijo osnovno in strokovno izobrazbo. Pouk se organizira za vse tiste, ki so zmožni slediti pouku.

Pouk iz prejšnjega odstavka se organizira po veljavnih predpisih v šolah in tečajih v zavodu, lahko pa tudi zunaj zavoda.

42. člen

Po končanem splošnem in strokovnem pouku delajo obsojenci izpit pred komisijo po splošnih predpisih. O izpitu dobijo spričevalo, iz katerega ne sme biti razvidno, da so pridobili strokovnost na prestajanju kazni.

43. člen

Zavod ima knjižnico ali čitalnico, kjer obsojenci dobivajo knjige za leposlovno, s poljudnoznanstveno ali s strokovno tehnično vsebino, dnevni tisk in revije. Z dovoljenjem uprave zavoda smejo obsojenci kupovati knjige, revije in dnevni tisk.

VI. ZDRAVSTVENI UKREPI

44. člen

V kazenskih poboljševalnih zavodih so pod rednim zdravstvenim nadzorstvom: prehrana in delitev hrane, voda, osebna higiena obsojencev, higiena prostorov, kjer obsojenci delajo in živijo, obleka, obutev in perilo ter telesna vzgoja in šport.

45. člen

Obsojenci, ki delajo v zaprtih prostorih, morajo biti najmanj dve uri na dan na svežem zraku, mladoletni obsojenci pa najmanj tri ure na dan, če klimatske razmere to dopuščajo.

Razporeditev in način bivanja na svežem zraku določa hišni red.

Pod nadzorstvom delavca kazenskega poboljševalnega doma se smejo voditi obsojeni mladoletniki na sprehode in izlete iz doma.

VII. OBNAŠANJE OBSOJENCEV

46. člen

Obsojenci, ki so na prestajanju kazni odvzema prostosti, se morajo ravnati po hišnem redu zavoda in po ukazih zavodskega osebja.

Obsojenci se morajo dostojno obnašati in ne smejo motiti reda in miru v zavodu.

Natančnejša navodila o vedenju in obnašanju obsojencev se predpišejo s hišnim redom zavoda.

47. člen

Obsojenci, ki med letnim počitkom ostanejo v zavodu, se namestijo v posebne prostore, kjer jim je omogočeno, da si v mejah hišnega reda organizirajo letni počitek. Uprava zavoda jim dovoli posebne olajšave za pripravo hrane, olajšave pri sprejemu obiskov in za spremljanje radiotelevizijskih programov,

VIII. DOPISOVANJE, SPREJEMANJE OBISKOV IN POŠILJK

48. člen

Dopisovanje, sprejemanje obiskov in pošilk se predpiše s hišnim redom zavoda v skladu z določbami kazenskega zakonika in zakona o izvrševanju kazenskih sankcij.

IX. ODPUŠČANJE OBSOJENCEV IZ ZAVODA

49. člen

Pred odpustom obsojenca iz zavoda pripravi vzgojna služba zaključno poročilo o izvršitvi vzgojnega programa z obsojencem in vtise, ki jih ima o stopnji obsojenčeve resocializacije.

Neposredno pred odhodom obsojenca iz zavoda se mora z njim pogovoriti tudi upravnik zavoda ali drug vodilni delavec in mu dati nasvete za življenje na prostosti.

Zaključno poročilo je treba vložiti v osebni list obsojenca.

X. POGOJNI ODPUST OBSOJENCEV

50. člen

Komisijo za pogojni odpust imenuje republiški sekretar.

Komisija za pogojni odpust ima tri člane in tajnika komisije. Vsak član ima po enega ali več namestnikov. Tajnik opravlja administrativne posle in je hkrati tudi zapisnikar.

Komisijo za pogojni odpust sestavljajo: sodnik vrhovnega sodišča SR Slovenije, namestnik republiškega javnega tožilca in eden izmed vodilnih delavcev republiškega sekretariata, ki je hkrati njen predsednik.

51. člen

Komisija za pogojni odpust zaseda praviloma vsake tri mesece, če je potrebno, pa tudi večkrat. Komisija odloča z večino glasov.

Komisija za pogojni odpust izdaja odločbe, ki se vročijo sodišču, zavodu, kjer obsojenec prestaja kazen, in obsojencu.

52. člen

Uprava zavoda je dolžna predložiti komisiji za pogojni odpust vse prošnje obsojencev.

Kazenski poboljševalni zavodi, državni organi in delovne organizacije so dolžni dati komisiji za pogojni odpust podatke o obsojencu, zlasti o njegovem obnašanju, delu in poboljšanju.

53. člen

Komisija za pogojni odpust zaseda praviloma v vseh večjih zavodih. Pri delu komisije sodelujejo upravnik zavoda, vzgojitelji in drugi strokovni delavci, ki lahko dajo komisiji potrebna pojasnila.

Komisija za pogojni odpust lahko pokliče na razgovor tudi obsojenca, če meni, da je to potrebno.

XI. GOSPODARSKO POSLOVANJE KAZENSKIH POBOLJŠEVALNIH ZAVODOV, DELITEV DOHODKA IN SKLADI

54. člen

Gospodarske enote kazenskih poboljševalnih zavodov in vzgojnih poboljševalnih domov, ki poslujejo po zakonu o poslovanju gospodarskih enot kazenskih poboljševalnih zavodov (Uradni list SFRJ, št. 50-592/69), ustanavlja in odpravlja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije na predlog republiškega sekretarja.

55. člen

Poleg skladov, ki jih imajo gospodarske enote kazenskih poboljševalnih zavodov po splošnih predpisih, se ustanovijo v zavodih še tile posebni skladi:

- sklad za velika popravila in graditev objektov kazenskih poboljševalnih zavodov in vzgojnih poboljševalnih domov ter za opremo teh zavodov;
- sklad za splošno, strokovno in kulturno-prosvetno izobraževanje obsojencev;
- sklad za pomoč in nagrajevanje obsojencev.

56. člen

Delovna skupnost zavoda uporablja sredstva skladov iz prejšnjega člena po določbah posebnega pravilnika, ki ga izda republiški sekretar.

Sredstva posebnih skladov kazenskih poboljševalnih zavodov in vzgojnih poboljševalnih domov se oblikujejo po letnem programu, ki ga potrdi republiški sekretar.

57. člen

Sredstva posebnih skladov zavodov za velika popravila in graditev objektov se lahko združujejo, če je to potrebno, da bi se v posameznem zavodu zgradili večji novi objekti ali opravile adaptacije.

O združitvi sredstev skladov za velika popravila in graditev objektov zavodov odloča na predlog zavoda in po prejšnjem sporazumu med posameznimi zavodi republiški sekretar.

XII. NADZORSTVO NAD ZAVODI

58. člen

Neposredno, splošno in strokovno nadzorstvo nad zavodi in njihovimi službami opravlja republiški sekretariat.

Strokovno nadzorstvo nad vzgojno-izobraževalnim delom v posebnih izobraževalnih enotah zavodov opravlja zavod za šolstvo SR Slovenije.

59. člen

Nadzorstvo glede zakonitega in pravilnega ravnanja z obsojenci v kazenskih poboljševalnih zavodih

opravlja republiški sekretariat, na svojem območju pa tudi predsednik okrožnega sodišča ali sodnik, ki ga nadomešča.

Sodnik iz prejšnjega odstavka je dolžan najmanj enkrat na mesec obiskati te zavode. Sodnik lahko obišče obsojence tudi na njihovo zahtevo. Razgovor z obsojenci se lahko opravi brez navzočnosti zavodskega osebja.

XIII. IZVRŠEVANJE VARNOSTNIH UKREPOV ODDAJE V ZAVOD ZA VARSTVO IN ZDRAVLJENJE TER OBVEZNEGA ZDRAVLJENJA ALKOHOLIKOV IN NARKOMANOV

60. člen

Za izvrševanje varnostnega ukrepa oddaje v zavod za varstvo in zdravljenje ustanovi Izvršni svet Skupščine SR Slovenije na predlog republiškega sekretariata za zdravstvo in socialno varstvo poseben zavod ali pa se organizira poseben oddelek v splošnem ali psihiatričnem zdravstvenem zavodu.

Strokovno nadzorstvo nad delom zavoda ali oddelka iz prejšnjega odstavka opravlja republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo, ki se v vseh zadevah posvetuje z republiškim sekretariatom za pravosodje in občo upravo ter s sodiščem, ki je izreklo varnostni ukrep.

61. člen

Za izvrševanje varnostnega ukrepa oddaje v zavod za varstvo in zdravljenje tistih alkoholikov in narkomanov, ki niso zavarovani, in za del stroškov, ki jih trpi po posebnih predpisih sam zavarovanec, se zagotavljajo sredstva republiškem sekretariatu za zdravstvo in socialno varstvo iz proračuna SR Slovenije.

62. člen

Natančnejše predpise o postopku za sprejemanje v zavod oziroma oddelek za varstvo in zdravljenje, o načinu obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov in o izvrševanju teh ukrepov izda republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo v soglasju z republiškim sekretarjem za pravosodje in občo upravo.

XIV. IZVRŠEVANJE ZAVODSKEGA UKREPA ODDAJE V VZGOJNI POBOLJŠEVALNI DOM

63. člen

Vzgojni poboljševalni domovi so zavodi v sestavi republiškega sekretariata.

64. člen

Vzgojne poboljševalne domove ustanavlja in odpravlja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije na predlog republiškega sekretarja.

Za posamezne kategorije mladoletnikov (glede na starost, osebne lastnosti in spol) se lahko ustanovi poseben vzgojni poboljševalni dom ali poseben oddelek v vzgojnem poboljševalnem domu.

Neposredno, splošno in strokovno nadzorstvo ter nadzorstvo glede zakonitega in pravilnega ravnanja z mladoletniki v vzgojnem poboljševalnem domu opravlja republiški sekretariat.

Strokovno nadzorstvo nad vzgojnim in izobraževalnim delom v vzgojnem poboljševalnem domu opravlja tudi zavod za šolstvo SR Slovenije.

65. člen

Vzgojni poglobljevalni dom vodi upravnik, ki ga imenuje republiški sekretar izmed pedagogov ali drugih strokovnih delavcev, ki imajo izkušnje in posebno nagnjenje za delo z delinkventno mladino.

V domu je strokovni kolegij kot posvetovalni organ upravnika. Člane kolegija določi upravnik doma.

66. člen

Stroške oskrbe in nastanitve mladoletnikov v vzgojnem poglobljevalnem domu plača občina po 7. členu zakona o izvrševanju vzgojnih ukrepov (Uradni list SRS, št. 5-38/66).

Vzgojni poglobljevalni dom ima svoj finančni načrt v okviru predračuna republiškega sekretariata.

Upravnik doma je odredbodajalec za izvrševanje finančnega načrta doma.

67. člen

Vzgojni poglobljevalni dom ima strokovni svet.

Strokovni svet daje kot posvetovalni organ republiškega sekretarja in vzgojnega poglobljevalnega doma predloge in mnenja o strokovnih vprašanjih izvrševanja ukrepa oddaje v vzgojni poglobljevalni dom.

Strokovni svet je sestavljen iz predstavnikov ustreznih republiških upravnih organov, pravosodnih organov, znanstvenih zavodov, strokovnih društev, družbenih organizacij in drugih, ki se ukvarjajo s problemi mladinske kriminalitete.

Upravnik vzgojnega poglobljevalnega doma je po svojem položaju član strokovnega sveta.

Strokovni svet imenuje republiški sekretar.

68. člen

Mladoletniki se morajo ravnati po hišnem redu ter po navodilih upravnika doma in domskega osebja.

Hišni red ureja organizacijo dela in način življenja mladoletnikov v domu, njihove medsebojne odnose, odnose do osebja doma, red in mir v domu, disciplinske prestopke in druga vprašanja.

Hišni red predpiše upravnik doma v soglasju z republiškim sekretarjem.

69. člen

Vodilni in drugi delavci doma se postavljajo tako, kot je določeno v 19. členu tega zakona.

70. člen

Strokovno izobraževanje delavcev vzgojnega poglobljevalnega doma se organizira tako, kakor je predpisano v 32. členu tega zakona.

71. člen

Vzgojni poglobljevalni dom ima sprejemni oddelek in strokovno skupino, ki dela v skladu s 34. členom zakona o izvrševanju vzgojnih ukrepov.

Vzgojne skupine in število vzgojiteljev v vzgojnem poglobljevalnem domu se določajo po 19., 20. in 21. členu zakona o usposabljanju otrok in mladoletnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju (Uradni list SRS, št. 5-26/68 in št. 20-114/70).

72. člen

Podrobnejša organizacija služb in delovnih mest v vzgojnem poglobljevalnem domu se določi z aktom o organizaciji in sistemizaciji, ki ga sprejme svet delovne skupnosti v soglasju z republiškim sekretarjem.

73. člen

Mladoletniki, ki so oddani v vzgojni poglobljevalni dom, imajo pravico do brezplačnega zdravstvenega varstva.

Za nesreče pri delu so mladoletniki zavarovani po predpisih o invalidskem zavarovanju.

74. člen

Mladoletniki imajo pravico do nagrade za proizvodno delo po pravilniku, ki ga predpiše republiški sekretar na predlog upravnika doma.

75. člen

Obiski mladoletnikom se določijo v programu vzgojnega dela posameznikov. Način sprejemanja obiskov se določi v hišnem redu.

Uprava doma lahko omeji ali prepove tiste obiske, ki kvarno vplivajo na mladoletnika in na izvajanje vzgojnega programa.

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

76. člen

Republiški sekretar za pravosodje in občo upravo izda predpise:

- o organizaciji in delu službe za kazenske poglobljevalne zavode in vzgojne poglobljevalne domove v republiškem sekretariatu za pravosodje in občo upravo;

- o klicanju obsojencev na prestajanje kazni, o delu sprejemnih oddelkov v kazenskih poglobljevalnih zavodih in v vzgojnih poglobljevalnih domovih;

- o sprejemu in klasifikaciji obsojencev in mladoletnikov v zavodih;

- o normativih za opremo bivalnih in drugih prostorov v zavodih;

- o prostorih, o hrani in tablicah za prehrano, obleki, obutvi in perilu obsojencev in mladoletnikov na prestajanju kazenskih sankcij odvzema prostosti;

- o nabavi živil in drugih predmetov za osebno porabo, ki jih obsojenci in mladoletniki sami kupujejo;

- o načinu opravljanja zdravstvenega varstva obsojencev in mladoletnikov ter o higienskih ukrepih v zavodih;

- o postopku pri odpuščanju obsojencev iz zavodov;

- o strokovnem izobraževanju delavcev zavodov, o pripravniški dobi in o strokovnih izpitih;

- o določitvi delovnih mest po odloku o določitvi del, ki imajo značaj dolžnosti iz 58. člena temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju (Uradni list SFRJ, št. 29-354/68 in št. 56-703/69).

77. člen

Zavodi za izvrševanje kazenskih sankcij odvzema prostosti in njihove gospodarske enote, ki so jih ustanovili organi za notranje zadeve, nadaljujejo delo po določbah tega zakona, in sicer:

- kazenski poglobljevalni dom Dob pri Mirni;
- odprti kazenski poglobljevalni dom Maribor na Rogozi;

- kazenski poglobljevalni dom Ig na Igu pri Ljubljani;

- kazenski poglobljevalni dom za mladoletnike Celje v Celju;

- zapor v Celju;

- zapor v Novi Gorici kot oddelek zaporov v Kopru;

- zapori v Kopru;
- zapori v Ljubljani;
- zapori v Mariboru;
- zapori v Murski Soboti kot oddelek zaporov v Mariboru;
- zapori v Novem mestu kot oddelek zaporov v Ljubljani;
- zapori v Radovljici kot oddelek zaporov v Ljubljani;
- vzgojni poboljševalni dom Radeče v Radečah pri Zidanem mostu.

Prenos pravice uporabe na premoženju zaporov, ki je v uporabi občin, na SR Slovenijo, se uredi s sporazumom med pristojnimi občinami in republiškim sekretariatom.

78. člen

Delavci kazenskih poboljševalnih zavodov in vzgojnega poboljševalnega doma, ki ob uveljavitvi tega zakona ne izpolnjujejo pogojev, ki jih predpisuje ta zakon, lahko ostanejo na dosedanjih delovnih mestih.

79. člen

O prenehanju službe delavcev v kazenskih poboljševalnih domovih, v vzgojnih poboljševalnih domovih in v zaporih po odloku o določitvi del, ki imajo značaj dolžnosti iz 58. člena temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju (Uradni list SFRJ, št. 29-354/68 in št. 56-703/69) odloča republiški sekretar na podlagi mnenja strokovne komisije, ki ugotovi, da delavec ni več zmožen za opravljanje službe v zavodu.

80. člen

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati določbe 47. in 48. člena zakona o izvrševanju vzgojnih ukrepov (Uradni list SRS, št. 5-38/66).

Posamezne določbe tega zakona, ki veljajo za obsojence, se smiselno uporabljajo tudi za osebe, kaznovane za prekršek, če niso v nasprotju z določbami temeljnega zakona o prekrških.

81. člen

Kazenski poboljševalni zavodi in vzgojni poboljševalni dom morajo najkasneje v enem letu predložiti republiški sekretarju v soglasje s tem zakonom uskladene hišne rede.

82. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu SRS.

221.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o prispevkih družbeno-političnih skupnosti k stroškom zdravstvenega zavarovanja kmetov za leto 1971

Razglasa se zakon o prispevkih družbeno-političnih skupnosti k stroškom zdravstvenega zavarovanja kmetov za leto 1971, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora

dne 10. novembra 1970 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 9. novembra 1970,

Št. 420-33/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o prispevkih družbeno-političnih skupnosti k stroškom zdravstvenega zavarovanja kmetov za leto 1971

1. člen

Ta zakon ureja prispevek družbeno-političnih skupnosti po določbah 43. člena in 3. točke prvega odstavka 89. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva (Uradni list SRS, št. 26-147/70).

2. člen

Socialistična republika Slovenije prispeva h kritju stroškov, ki jih imajo skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov za obvezne oblike zdravstvenega varstva tako, da skupnostim zdravstvenega zavarovanja kmetov odstopa sredstva iz republiškega prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti. Stopnja tega prispevka se določi z zakonom o uvedbi in stopnjah republiških prispevkov, davkov in taks. Republiškega prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti so oproščeni lastniki kmetijskih zemljišč, zavarovani v zdravstvenem zavarovanju kmetov.

Sredstva, zbrana s prispevkom iz prejšnjega odstavka, se odstopajo tisti skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov, na katere območju je bil prispevek vplačan.

3. člen

Občine prispevajo k stroškom zdravstvenega zavarovanja kmetov za socialno ogrožene zavarovance.

Občine in skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov s pogodbo določijo prispevek občine k stroškom zdravstvenega zavarovanja za socialno ogrožene zavarovance. Pri sklepanju pogodb je treba upoštevati ob načelu solidarnosti zlasti število socialno ogroženih zavarovancev, poprečne stroške zdravstvenega zavarovanja v skupnosti, poprečno obremenitev zavarovancev za zdravstveno zavarovanje in višino odstopljenih sredstev iz republiškega prispevka po 2. členu tega zakona.

Za reševanje sporov pri sklepanju pogodbe po prejšnjem odstavku je pristojna posebna arbitraža po zakonu o zdravstvu (Uradni list SRS, št. 26-146/70).

4. člen

Socialistična republika Slovenije prispeva k stroškom za zdravstveno zavarovanje socialno ogroženih zavarovancev - kmetov tistim občinam, ki bi jih prispevek iz 3. člena tega zakona nesorazmerno obremenil zaradi njihove ekonomske zmogljivosti in nesorazmerno visokega števila socialno ogroženih zavarovancev - kmetov.

Prispevek republike po prejšnjem odstavku znaša 10% skupnih stroškov zdravstvenega zavarovanja kmetov v SR Sloveniji v preteklem letu. Sredstva za ta prispevek se zagotovijo v republiškem proračunu.

Skupne stroške skladov zdravstvenega zavarovanja kmetov v SR Sloveniji v preteklem letu ugotavlja republiški sekretar za finance.

5. člen

Sredstva, ki jih prispeva Socialistična republika Slovenija po 4. členu tega zakona, porazdeli med posamezne občine Izvršni svet Skupščine SR Slovenije tako, da upošteva zlasti tale merila:

1. odstotek udeležbe kmečkega prebivalstva v skupnem prebivalstvu občine;
2. narodni dohodek na prebivalca;
3. sredstva občinskega proračuna poprečno na prebivalca občine.

Število zavarovanih oseb v zdravstvenem zavarovanju kmetov na območju občine je podlaga za izračun zneska za posamezno občino.

6. člen

Ne glede na določbo 4. člena tega zakona po 5. členu ugotovljeni prispevek republike občini ne pripada, če bi ta prispevek znašal manj kot 1 % sredstev njenega proračuna iz preteklega leta.

7. člen

Sklep o porazdelitvi prispevka Socialistične republike Slovenije občinam za stroške zdravstvenega zavarovanja socialno ogroženih zavarovancev - kmetov mora Izvršni svet Skupščine SR Slovenije sprejeti najpozneje do 30. novembra 1970.

8. člen

Socialistična republika Slovenija izplačuje občinam svoj prispevek po dvanajstih letih.

9. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporabljal pa se bo od 1. januarja 1971.

222.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o zaposlovanju delavcev z nepolnim delovnim časom, o uvedbi dela preko polnega delovnega časa in o opravljanju dela, ki se ne šteje za delovno razmerje

Razglasa se zakon o zaposlovanju delavcev z nepolnim delovnim časom, o uvedbi dela preko polnega delovnega časa in o opravljanju dela, ki se ne šteje za delovno razmerje, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 10. novembra 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 9. novembra 1970.

St. 11-9/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o zaposlovanju delavcev z nepolnim delovnim časom, o uvedbi dela preko polnega delovnega časa in o opravljanju dela, ki se ne šteje za delovno razmerje

1. člen

Za zaposlovanje delavcev z nepolnim delovnim časom, za uvedbo dela preko polnega delovnega časa in za opravljanje dela, ki se ne šteje za delovno razmerje, veljajo določbe temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 12-129/70 — v nadaljnjem besedilu: temeljni zakon) in določbe tega zakona.

2. člen

Če so na delovnih mestih z nepolnim delovnim časom zaposleni delavci, ki so že v delovnem razmerju s polnim delovnim časom, je delovna organizacija dolžna objaviti ali razpisati to delovno mesto vsakih 12 mesecev, dokler ga ne zasedajo nezaposlene ali delno zaposlene osebe, ki izpolnjujejo za delo na takih delovnih mestih predpisane splošne in posebne pogoje.

Z dnem, ko nastopi delo oseba, sprejeta po objavi ali razpisu, preneha delo delavcu, ki je do tedaj opravljal to delo.

3. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena in določbe 44. člena temeljnega zakona lahko delovna organizacija v skladu s svojim splošnim aktom izjemoma sprejme na delo tudi zaposlene delavce, ki so že v delovnem razmerju s polnim delovnim časom, in sicer kadar gre za zaposlovanje:

— strokovnjakov, katerih sodelovanje je iz strokovnih razlogov nepogrešljiva strokovna pomoč pri preučitvi, urejanju in izvajanju za delovno organizacijo zahtevnejših ali pomembnejših nalog ali vprašanj, če ne gre za avtorsko delo po 3. členu zakona o avtorski pravici (Uradni list SFRJ, št. 30-365/68);

— strokovnjakov zaradi sodelovanja pri pouku takšnih predmetov, kjer je sodelovanje strokovnjakov s prakso v delovnih organizacijah iz pedagoških razlogov nepogrešljiva pomoč pri izobraževanju in usposabljanju strokovnih kadrov;

— strokovnjakov, glede katerih je koristno, da se na tak način zagotovi njihovo sodelovanje pri znanstveno-raziskovalnem delu, če ne gre za avtorsko delo po 3. členu zakona o avtorski pravici;

— pri delih, ki so potrebna pri delovanju raznih občasnih ali stalnih kolegijskih teles (na primer komisije), zahtevnost dela pa ne terja stalno zaposlenega delavca;

— delavcev pri pomožnih delih, ki ne terjajo posebnega strokovnega znanja (pazniki, biljeterji, vratarji, čuvaji, spremljevalci, kurirji, snažilke in podobno);

— kolporterjev, akviziterjev, prodajalcev srečk, terenskih inkasantov in podobno.

4. člen

Delovna organizacija lahko v skladu s svojim statutom izjemoma uvede delo preko polnega delovnega časa poleg primerov iz prvega in drugega odstavka 45. člena temeljnega zakona tudi v primerih, ko se pojavijo dela, ki morajo biti po svoji naravi dokončana brez presledka, da se odvrne škoda ali da se zagotovi nemoten potek rednega dela, ni pa bilo mogoče vnaprej vedeti, koliko časa bodo takšna dela trajala in do kdaj bi morala biti opravljena.

5. člen

Če nastane v primerih iz prejšnjega člena potreba po takem delu, ker delovna organizacija nima ustreznih delavcev, je dolžna uvedbo takšnega dela obenem

javitvi pristojnemu komunalnemu zavodu za zaposlovanje.

Ce ima zavod v evidenci osebe, ki iščejo zaposlitev in izpolnjujejo pogoje za opravljanje del, ki jih v delovni organizaciji opravljajo preko polnega delovnega časa, delovna organizacija ne sme več uporabljati takšnega dela, če ji zavod pravočasno zagotovi ustrezne delavce.

6. člen

Na delovnih mestih s skrajšanim delovnim časom po 38. členu temeljnega zakona sme delovna organizacija v svojem splošnem aktu uvesti delo preko polnega delovnega časa samo v primerih iz prvega in drugega odstavka 45. člena temeljnega zakona.

7. člen

Delovna organizacija lahko v skladu s svojim splošnim aktom sklene pogodbo o delu po 142. členu temeljnega zakona za izvršitev raznih občasnih ali začasnih vzdrževalnih del, za opravljanje del industrijskega oblikovanja v industrijski in rudarski dejavnosti, nalog pedagoškega oziroma andragoškega značaja, specialističnih zdravniških pregledov in raziskav v kulturni in socialni dejavnosti ter za opravljanje nalog raziskovalnega, študijskega, analitičnega in načrtovalnega značaja v vseh ustreznih dejavnostih, kot jih vsebuje nomenklatura za razvrščanje gospodarskih in drugih organizacij ter državnih organov po dejavnostih, ki je sestavni del pravilnika o razvrščanju uporabnikov družbenega premoženja po dejavnostih (Uradni list FLRJ, št. 10-117/62, in Uradni list SFRJ, št. 12-172/63, št. 26-361/64, št. 50-694/64, št. 11-196/65 in št. 13-265/65.).

8. člen

Pogodbe o delu po prejšnjem členu je dopustno skleniti ne glede na to, koliko časa traja opravljanje posameznih občasnih ali začasnih del ali nalog v posameznem koledarskem letu.

Take pogodbe pa ni dopustno skleniti, če gre za dela ali naloge, za katere je treba skleniti bodisi delovno razmerje za določen čas po 27. členu bodisi za nepolni delovni čas po 41. členu temeljnega zakona, ali če gre za avtorska dela po 3. členu zakona o avtorski pravici.

9. člen

Z denarno kaznijo od 1000 do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek delovna organizacija:

1. če sprejme na delo delavca, ki je v delovnem razmerju s polnim delovnim časom, v nasprotju s 3. členom tega zakona;

2. če vpelje delo preko polnega delovnega časa v nasprotju s 4., 5. in 6. členom tega zakona;

3. če sklene pogodbo o delu v nasprotju s 7. in 8. členom tega zakona.

Z denarno kaznijo do 500 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba delovne organizacije, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

10. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

223.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o knjigovodstvu delovnih organizacij, ki opravljajo dejavnosti družbenih služb

Razglša se zakon o knjigovodstvu delovnih organizacij, ki opravljajo dejavnosti družbenih služb,

ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 23. septembra 1970 in na seji enotnega zbora delovnih skupnosti dne 9. novembra 1970.

Št. 401-10/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o knjigovodstvu delovnih organizacij, ki opravljajo dejavnosti družbenih služb

1. člen

Delovne organizacije iz 6. člena temeljnega zakona o zavodih (Uradni list SFRJ, št. 5-33/65, št. 50-551/68 in št. 55-649/69), ki opravljajo dejavnosti družbenih služb (v nadaljnjem besedilu: organizacije družbenih služb), so dolžne voditi knjige po sistemu dvojnega knjigovodstva na način, kot ga določa zakon o knjigovodstvu delovnih organizacij (Uradni list SFRJ, št. 48-535/68 in št. 56-673/69), in z odmiki, ki jih določa ta zakon.

2. člen

Organizacije družbenih služb so dolžne ugotavljati med poslovnim letom poslovne uspehe samo za dobo januar—junij.

V obrazcu »Bilanca uspeha« in v obrazcu »Poslovni uspeh med letom«, ki sta sestavni del zakona o knjigovodstvu delovnih organizacij, se oddelek »Posebni podatki« nadomesti z oddelkom »Posebni podatki za organizacije družbenih služb«, ki je sestavni del tega zakona.

3. člen

Organizacije družbenih služb so v okviru obveznega minimuma enotnih kontov po osnovnem kontnem planu za delovne organizacije dolžne voditi tudi tiste enotne analitične konte, ki jih predpiše z navodili republiški sekretar za finance v soglasju z republiškim sekretarjem za prosveto in kulturo ter republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo.

4. člen

Republiški sekretar za finance je pooblaščen, da predpiše navodilo o obveznih enotnih analitičnih kontih, o vsebini posameznih analitičnih kontov ter o zajemanju podatkov v oddelku »Posebni podatki za organizacije družbenih služb«.

5. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporabljal pa se bo od 1. januarja 1971.

POSEBNI PODATKI ZA ORGANIZACIJE DRUŽBENIH SLUŽB

Zap. št.	Konto	Elementi	Znesek	
			Prejšnjega leta	Tekočega leta
1	2	3	4	5
1.		Nabavna vrednost novih osnovnih sredstev, nabavljenih v razdobju, za katerega se sestavlja obračun		
2.		Obračunana amortizacija po predpisanih stopnjah:		
		— od zgradb		
		— od delovnih priprav in drugih osnovnih sredstev		
3.		Denarna sredstva rezervnega sklada		
4.		Denarna sredstva sklada skupne porabe:		
		— za stanovanjsko izgradnjo		
		— druga denarna sredstva sklada		
5.		Porabljena sredstva skupne porabe za stanovanjsko izgradnjo		
6.		Porabljena sredstva skupne porabe za ostale potrebe		
7.		Denarna sredstva — ziro računa od tega:		
		— ziro račun — redni konto		
		— sredstva amortizacije		
8.		Denarna sredstva drugih skladov		
9.		Terjatve do skladov zdravstvenega zavarovanja delavcev (vseh reg. skupnosti)		
10.		Terjatve do skladov zdravstvenega zavarovanja kmetov (vseh reg. skupnosti)		
11.		Terjatve do proračuna in skladov družbeno-političnih skupnosti		
12.		Terjatve do drugih uporabnikov		
13.		Skupno število opravljenih ur v razdobju, za katerega se sestavlja obračun		
		od tega odpade na:		
		— redne ure		
		— ure preko 42-urnega tednika		
14.		Skupno izplačani neto osebni prejemki za redno delo v razdobju obračuna		
15.		Skupno izplačani neto osebni dohodki za dopolnilno delo v lastni organizaciji v razdobju obračuna		
16.		Skupni prispevki obračuna na izplačila pod tč. 14 in 15		
17.		Poprečno število zaposlenih, izračunano po stanju ob koncu vsakega meseca		
18.		Poprečni mesečni neto osebni dohodki na zaposlenega za redno delo;		
		a) z visoko izobrazbo		
		b) z višjo izobrazbo		
		c) s srednjo izobrazbo		
		— štiriletno		
		— poklicno		
		d) z osnovno		
		e) z nedokončano osnovno šolo		
19.		Skupna neto izplačila zunanjim sodelavcem iz civilno-pravnega razmerja (142. čl. TZDR)		
20.		Obračunani prispevki na tč. 19		
21.		Stroški za strokovni dvig kadrov		
22.		Učni pripomočki za modernizacijo pouka		
23.		Dohodki iz osnovne dejavnosti		
24.		Plačila izobraževalne skupnosti SRS za osnovno dejavnost		

Zap. št.	Konto	Elementi	Znesek	
			Prejšnjega leta	Tekočega leta
1	2	3	4	5
25.		Druga plačila izobraževalne skupnosti SRS		
26.		Plačila temeljnih izobraževalnih skupnosti za osnovno dejavnost		
27.		Druga plačila temeljne izobraževalne skupnosti		
28.		Dohodki iz proračuna družbeno-političnih skupnosti		
29.		Dohodki od gospodarskih organizacij		
30.		Dohodki od občanov in drugih pravnih oseb		
31.		Dohodki od uporabnikov storitev		
32.		Dohodki iz dopolnilnih dejavnosti in ostali dohodki		
33.		Dohodki od prodaje proizvodov		
34.		Dohodki od proizvodnih storitev		
35.		Skupno število učencev		
36.		Število razrednih skupnosti		

224.

Na podlagi drugega odstavka 2. točke VII. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 10. novembra 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 9. novembra 1970 sprejela

SKLEP IN PRIPOROČILA

o vprašanjih, ki so pomembna za nadaljnji razvoj gospodarjenja z gozdovi v SR Sloveniji

A

Skupščina SR Slovenije je na seji republiškega in gospodarskega zbora dne 1. aprila 1969 razpravljala o gospodarjenju z gozdovi v SR Sloveniji in pri tem ugotovila, da sedanja sistemska ureditev na področju gozdarstva, zlasti skupno gospodarjenje z družbenimi in zasebnimi gozdovi, pomeni trajno osnovo za nadaljnji razvoj. Prav tako je bilo na tej razpravi tudi ugotovljeno, da z zakonom o gozdovih vendarle niso bila ustrezno rešena vsa vprašanja na tem področju in da bi rešitev tudi teh vprašanj ugodno vplivala na razvoj družbeno-ekonomskih odnosov pri gospodarjenju z gozdovi.

Zaradi številnih pa tudi nasprotujočih si stališč ter predlogov na dotedanjih razpravah glede ureditve gospodarjenja z gozdovi je Skupščina SR Slovenije sklenila, da se vprašanja, ki so pomembna za nadaljnji razvoj gospodarjenja z gozdovi, dajo v javno razpravo, ter odločila, da bo po končani javni razpravi ponovno razpravljala o gozdarstvu in določila ustrezne ukrepe.

Javna razprava o gospodarjenju z gozdovi v SR Sloveniji je potekala od maja do novembra 1969. Razpravo je vodila Socialistična zveza delovnega ljudstva Slovenije in je bila demokratično in množično organizirana. V njej so aktivno sodelovali vsi zainteresirani dejavniki, med njimi tudi širok krog kmečkih gozdnih posestnikov. Glavna in splošna ugotovitev javne razprave je v tem, da so se mnenja od začetnih različnih in ekstremnih pogledov strnila v večinsko in nedvoumno opredelitev za ohranitev temeljnih načel in prednosti skupnega gospodarjenja z gozdovi znotraj posameznih gozdnogospodarskih območij.

Na podlagi pobud in predlogov iz javne razprave o dosednji in prihodnji ureditvi gospodarjenja z gozdovi v SR Sloveniji ter svojih ugotovitev o tej ureditvi Skupščina SR Slovenije zavzema do posameznih vprašanj, ki so pomembna za nadaljnji razvoj gospodarjenja z gozdovi, naslednja

stališča:

1. Družbeni vpliv na gospodarjenje z gozdovi

Gozdovi v SR Sloveniji niso pomembni le kot vir lesne surovine za nadaljnjo predelavo, temveč so nepogrešljivi tudi zaradi njihovih splošno koristnih funkcij. Takšen značaj gozdov terja stalno skrb družbe za ohranitev in povečanje vseh funkcij, ki jih imajo gozdovi kot dobrina splošnega pomena. Skladno s tem je treba zagotoviti pri gospodarjenju z gozdovi finančno sodelovanje družbe v sorazmerju s splošnimi interesi.

S sedanjo sistemske ureditve gospodarjenja z gozdovi v SR Sloveniji je družbeni vpliv nad gozdovi načeloma dovolj zavarovan in sedanji način gospodarjenja z gozdovi v načelu dovolj ščiti splošno družbene interese.

Neizvajanje ali nepravilno izvajanje temeljnih načel je treba odpraviti z dopolnitvijo sedanje sistemske ureditve in jo bolj prilagoditi ter uskladiti s svojimi pogoji gozdne proizvodnje. V tej zvezi bo treba ustrezneje rešiti vprašanje večjega obsega vsakoletnih sečenj, ki morajo biti uskladene z proizvodnimi zmogljivostmi gozdov in z učinkovitejšo ureditvijo vprašanj na področju regeneracije gozdov, to je večjega vlaganja v gozdove.

Vsa ta vprašanja urejajo v našem sistemu gozdnogospodarski načrti, ki jim je zakon o gozdovih namenil vlogo temeljnega regulativa med družbeno skupnostjo in delovno organizacijo. Zato bo treba vlogi in vsebini gozdnogospodarskih načrtov posvetiti večjo pozornost kot doslej. Postati morajo predvsem instrument družbenogospodarskega usmerjanja razvoja celotnega gozdarstva, ki za delovne organizacije pomeni družbeno obvezo tako glede izkoriščanja kakor tudi ohranitve gozdov. Sestava in izvajanje gozdnogospodarskih načrtov bo še nadalje morala biti deležna vsestranske pozornosti družbeno-političnih skupnosti in upravnih

organov pa tudi večje pomoči in usmerjevalne vloge kot doslej.

Dosedanji zvezni predpisi določajo, da je potrebno za posek v gozdovih odkazati vse drevje. To povzroča nemalo težav in večje stroške v slabših gozdovih in pa tam, kjer prevladuje delež neblagovne proizvodnje. Odkazovanje je treba prilagoditi predvsem gozdnogojitvenemu in gozdnogospodarskemu vidiku. Na ta način bi se odkazovanje v manj intenzivnih gozdovih lahko poenostavilo ali v neposredni obliki celo opustilo, evidenco o poseku, ki je potrebna zaradi določanja osnove za razne prispevke, pa vpeljati na podlagi večletnih načrtov.

Osnutek zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o gozdovih pooblašča republike, da lahko določijo gozdove, v katerih je mogoče sekati brez poprejšnjega odkazovanja. Skupščina SR Slovenije zavzema stališče, da je taka sprememba v temeljnem zakonu o gozdovih ustrezna in da se je zato potrebno zavzemati za njeno uveljavitev.

2. Financiranje enostavne in razširjene reprodukcije

Področje vzdrževanja, obnove, pospeševanja in varstva gozdov je najbolj izrazita gozdarska dejavnost, ki sodi v splošni interes. Uvedba skupnega in enotnega gospodarjenja z vsemi gozdovi pomeni nedeljivo celoto tudi pri urejanju področja regeneracije gozdov. Sredstva, ki jih je treba vsakoletno zbrati za te namene, morajo zagotavljati izvedbo del, ki jih predvidevajo gozdnogospodarski načrti, njihov obseg pa mora biti odvisen in uskladen z obsegom gozdne proizvodnje. Zato je zbiranje teh sredstev smotno in utemeljeno edino le od vsakoletnih posekov v gozdovih, obseg in način zbiranja pa morata biti urejena s predpisi.

S tega vidika je treba za družbene gozdove pri zveznih organih uveljaviti spremembo režima amortizacije od gozdov, tako da bo podlaga za njeno določanje obseg gozdne proizvodnje in ne vrednost gozdov, kot je urejeno s sedanjimi zveznimi predpisi.

Le na ta način je mogoče zagotoviti neogibno neodvisnost in ravnovesje med izkoriščanjem ter obnovo gozdov skladno s poudarjeno vlogo gozdnogospodarskih načrtov.

Urejanje področja amortizacije od družbenih gozdov je treba prenesti iz zveznega zakona o amortizaciji osnovnih sredstev delovnih organizacij v okvir temeljnega zakona o gozdovih. Ta zakon naj ureja amortizacijo od gozdov le okvirno, podroben način njenega oblikovanja, obsega in namenske uporabe pa prepusti republiški zakonodaji skladno z omenjenimi načeli.

Za zasebne gozdove je področje biološke amortizacije načeloma ustrezno rešeno z republiškim predpisi in bo to ureditev treba v osnovnih načelih ohraniti tudi v prihodnje. V teh predpisih je že vzpostavljena odvisnost obsega biološke amortizacije od obsega sečenja, poleg tega pa je predpisana tudi namenska uporaba teh sredstev. Določeni so tudi najnižji zneski po kubičnem metru od posekanega lesa za blagovno proizvodnjo, medtem ko o povečanem obsegu odločajo samoupravni organi.

S spremembo republiškega zakona o gozdovih je treba urediti, da bo s predpisanim minimalnim obsegom biološke amortizacije zagotovljeno financiranje gozdnogojitvenih del, ki so določena z gozdnogospodarskimi načrti. Pri tem je treba upoštevati načelo, da

se mora obveznost plačevanja biološke amortizacije nanašati na ves posekan les, razen na drva za domačo porabo in za tisti tehnični les, ki je kmečkim lastnikom gozdov potreben ob naravnih nesrečah za potrebe njihovega kmečkega gospodarstva in gosposinjstva. S tako konstrukcijo ureditve biološke amortizacije je treba samoupravnim skupnostim po posameznih gozdnogospodarskih območjih omogočiti tudi to, da bodo s samoupravnimi odločitvami lahko opustile plačevanja biološke amortizacije še druge kategorije lesa za neposredno domačo uporabo. Za take primere pa je s predpisom treba zagotoviti, da obseg biološke amortizacije ne more biti manjši, kot znašajo potrebe za kritje gozdnogojitvenih del. Dejanski obseg biološke amortizacije, način zbiranja in uporabe teh sredstev pa je treba prepustiti v pristojnost samoupravnih skupnosti gozdnih posestnikov.

Poleg ureditve področja amortizacije od družbenih in zasebnih gozdov, ki je namenjena za financiranje gozdnogojitvenih del pri rednem vzdrževanju in obnovi gozdov, je treba zagotoviti tudi trajno in učinkovito financiranje razširjene gozdnobiološke reprodukcije. Rešitev tega vprašanja je pogoj za realizacijo intenzivnejšega izkoriščanja gozdov in ga je treba tako urediti, da bo skladno s predvidevanji dolgoročnega programa razvoja gospodarstva v naši republiki.

Za ustrezno rešitev tega vprašanja je treba na ravni republike osnovati poseben sklad za financiranje razširjene gozdnobiološke reprodukcije. V ta namen je treba pri zveznih organih uveljaviti tako dopolnitev temeljnega zakona o gozdovih, da bo z republiškim zakonom o gozdovih mogoče predpisati oblikovanje tega sklada, njegove vire in namen uporabe.

3. Samoupravljanje z družbenimi in zasebnimi gozdovi

Uvedba skupnega in enotnega gospodarjenja z družbenimi in zasebnimi gozdovi zahteva tudi svojstveno in skladno ureditev področja samoupravljanja tako po vsebini kot po obliki. Pri reševanju vprašanj s tega področja je treba upoštevati tudi enotnost in celovitost gozdnogospodarskih območij, prav tako pa tudi dejstvo, da območje sestavljajo družbeni in zasebni gozdovi, s katerimi gospodarijo delavci in kmetje, gospodarjenje z njimi pa se razločuje tako s tehnološkega kot tudi z družbenoekonomskega vidika.

Z izpopolnjeno ureditvijo samoupravljanja in gozdnogospodarskih območij je treba zagotoviti, da se bodo znotraj gozdnogospodarskih organizacij formirale za zasebne gozdove samoupravne skupnosti kmečkih gozdnih posestnikov. Tem skupnostim je treba zagotoviti samoupravne pravice tako, da bodo kmečki gozdni lastniki popolnoma in enakopravno upravljali gozdnogospodarske organizacije na ravni podjetja in na ravni njegovih organizacij združenega dela v zadevah, ki se tičejo gospodarjenja z njihovimi gozdovi.

Pri zadevah, ki so skupnega pomena za celotno gozdnogospodarsko območje ali za posamezne organizacije združenega dela v sestavi gozdnogospodarske organizacije, je treba zagotoviti, da bodo samoupravni organi osebnega in združenega dela enakopravno odločali o vseh zadevah, ki sodijo v pristojnost delovnih organizacij.

V pristojnost samoupravnih skupnosti kmečkih gozdnih posestnikov sodi zlasti: sprejemanje gozdnogospodarskih načrtov za zasebne gozdove, sprejemanje letnih načrtov gospodarjenja z zasebnimi gozdovi, odločanje o delitvi v zasebnih gozdovih prigrisposodarjenih

sredstev, sprejemanje načina oblikovanja in uporabe biološke amortizacije skladno s predpisi, odločanje o cenah lesa in o usmerjanju prodaje lesa iz zasebnih gozdov, odločanje o višini nadomestila za stroške, ki jih imajo gozdnogospodarske organizacije v zvezi z gospodarjenjem v zasebnih gozdovih, ter druga vprašanja, ki se nanašajo na zasebne gozdove.

V pristojnost delavskih svetov sodi zlasti: sprejemanje gozdnogospodarskih načrtov za družbene gozdove, sprejemanje letnih načrtov gospodarjenja z družbenimi gozdovi, odločanje o vlaganjih v družbeni sektor ter vprašanja notranje organizacije, notranje delitve in delovna razmerja.

Med pristojnosti, ki so skupnega pomena za območje, sodijo zlasti: določanje osnovnih smernic poslovne politike, sprejemanje gozdnogospodarskega načrta območja, odločanje o vseh zadevah glede lesa za domačo uporabo, ki sodijo v pristojnost organizacije, sprejemanje temeljnih samoupravnih aktov delovne organizacije, sprejemanje finančnega načrta, zaključnega računa in periodičnih obračunov.

Finančno poslovanje gozdnogospodarskih organizacij je treba tako prilagoditi, da bo samoupravnim organom na vseh ravneh omogočen vpogled v potek in uspešnost poslovanja. Jasno opredeljena materialna osnova samoupravnega odločanja bo samoupravne organe vsekakor močno zainteresirala in spodbudila pri iskanju najracionalnejših in najcenejših oblik poslovanja.

Pri urejanju odnosov med lastniki gozdov in gozdnogospodarskimi organizacijami je potrebno, da bolj sodelujejo tudi občinske skupščine. To sodelovanje je treba zagotoviti tudi na ta način, da vse občinske skupščine posameznega gozdnogospodarskega območja sodelujejo pri potrjevanju statuten gozdnogospodarskih organizacij.

4. Promet z lesom

Dejanski in resnični interes vseh, ki sodelujejo v proizvodnji in porabi lesa, zahteva organiziranost prometa z lesom in določen red na tem tržišču. Le stabilnost na tem področju lahko omogoči trajne in solidne odnose med gozdarstvom in porabniki lesa, kar obenem omogoča tudi dolgoročno doseganje najugodnejših pogojev za prodajo gozdnih sortimentov.

Ob takšnih pogojih je potrebno zagotoviti v prometu z lesom delovanje tržnih zakonitosti in odpraviti dosedanji monopol gozdnogospodarskih organizacij z uveljavitvijo organizirane prodaje lesa združenih kmečkih gozdnih posestnikov. Zato naj se s statutom gozdnogospodarske organizacije zagotovi samoupravnim skupnostim gozdnih posestnikov takšna notranja organizacija, ki jim bo omogočala neposredno odločanje o vseh zadevah v zvezi s prometom lesa in neposredno povezovanje s tržiščem. Tako bodo ob popolni zagotovitvi samoupravnih pravic kmečki gozdni posestniki sami razpolagali z rezultati svojega dela.

5. Razmejitev zakonskih pristojnosti med federacijo in republikami

Skladno z načeli ustave SFRJ je tudi na področju gozdarstva potrebno, da federacija s svojo zakonodajo za to področje uredi le tista vprašanja, ki so pomembna za celotno območje Jugoslavije. Druge zadeve naj uredi republika v svoji pristojnosti.

Načela, ki sodijo v pristojnost zvezne zakonodaje na področju gozdarstva, so naslednja:

— načelo o trajni ohranitvi in izboljšanju splošno koristnih funkcij gozdov;

— ekonomska načela za gospodarjenje z gozdovi z načelno opredelitvijo o gozdnogospodarskih območjih in o gozdnogospodarskih načrtih ter o podjetniškem načinu gospodarjenja z gozdovi;

— načela za opredelitev gozdov in gozdnih zemljišč ter opredelitev gozdov po namenu;

— družbenoekonomska načela za gospodarjenje z gozdovi z opredelitvijo o premoženjskopravnih odnosih, o združevanju družbenih in zasebnih gozdov v skupno gospodarjenje ipd.;

— določbe o zvezni gozdarski inšpekciji.

Z republičkim zakonom o gozdovih pa bo treba predpisati način izvedbe teh načel in druge določbe, ki sodijo v ustavno zajamčene pravice republike.

6. Druga vprašanja

V povezavi s problematiko skupnega gospodarjenja z gozdovi je potrebno proučiti še druga vprašanja, ki tudi vplivajo na družbene in ekonomske odnose na tem področju.

Med ta vprašanja sodijo: vprašanja perspektive obstoja višinskih kmetij oziroma kmečkih posestev, ki se pretežno ukvarjajo z gozdno proizvodnjo, vprašanje nesmotrne drobitve gozdne posesti in s tem v zvezi ustrezne spremembe zakona o dedovanju, vprašanje kompleksne obdavčitve gozdnih posestnikov in vprašanje zveznega prometnega davka na žagan les.

B

V povezavi z navedenimi stališči Skupščina SR Slovenije ugotavlja, da je reševanje perečih vprašanj v sistemski ureditvi gospodarjenja z gozdovi vezano bodisi na zvezno bodisi na republiško zakonodajo o gozdovih. Za vsa vprašanja, ki sodijo v področje republiške zakonodaje o gozdovih, je zato treba že sedaj spremeniti in dopolniti republiški zakon o gozdovih skladno z navedenimi stališči. Glede tistih vprašanj, ki jih je moč smotrneje urediti v okviru zvezne zakonodaje o gozdovih, pa je treba pri zveznih organih uveljaviti stališča, izhajajoča iz razmejitve zakonodajne pristojnosti med federacijo in republikami. Revizija zvezne zakonodaje teče tudi za področje gozdarstva. Po opravljeni reviziji temeljnega zakona o gozdovih bo moč urediti tudi preostala vprašanja s tega področja.

V zvezi z navedenimi stališči glede razmejitve pristojnosti bo Skupščina SR Slovenije predlagala zveznim organom zlasti spremembe in dopolnitve zveznih predpisov o financiranju enostavne in razširjene reprodukcije gozdov ter spremembe zveznega predpisa o stopnji prometnega davka na žagan les, in sicer:

a) spremembo in dopolnitev predpisov o amortizaciji od gozdov, tako da bo podlaga za formiranje te amortizacije obseg gozdne proizvodnje in da bo zagotovljena njena namenska uporaba;

b) dopolnitev zvezne zakonodaje na področju gozdarstva, tako da bo republika pooblaščenca, da s svojimi predpisi določi oblikovanje skupnih sredstev na ravni republike za financiranje razširjene reprodukcije gozdov;

c) spremembo zvezne zakonodaje za področje prometnega davka, tako da bo stopnja zveznega prometnega davka na žagan les zmanjšana od sedanjih 20 % na 6 %.

Da bi se dosegla uveljavitev navedenih stališč je potrebno, da pristojni organi in prizadete organizacije

ustrezno ukrepajo. Skupščina SR Slovenije v ta namen:

I. nalaga

1. Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije:

— da takoj pripravi predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih za tista vprašanja, ki jih je moč že sedaj rešiti v pristojnosti republike;

— da po opravljeni reviziji zvezne zakonodaje na področju gozdarstva pripravi predlog zakona o spremembi in dopolnitvi republiškega zakona o gozdovih za ureditev preostalih vprašanj s tega področja.

2. Republiškem sekretariatu za gospodarstvo:

— da prouči možnosti za poenostavitve in pocenitev poslovanja gozdnogospodarskih organizacij, če je to vezano na predpise v pristojnosti republike; zato naj sekretariat pripravi ustrezne predloge za spremembe predpisov ali pa naj jih sam spremeni, če je to v njegovi pristojnosti;

— da zagotovi čimprejšnjo sestavo gozdnogospodarskih načrtov območij, tako da bodo ti načrti instrument za usmerjanje gozdne proizvodnje, upoštevajoč razvoj lesnopredelovalne industrije, pomen gozdov pri oblikovanju kulture pokrajine in njihov pomen za turizem, rekreacijo in drugo.

V zvezi z usklajevanjem interesov gozdnega in lesnega gospodarstva je potrebno v teh načrtih zagotoviti tudi skladnost zadostnega obsega vsakoletnih sečenj s proizvodnimi zmogljivostmi gozdov. Pri tem je treba dosledno upoštevati intencije družbenih planov razvoja na področju gozdarstva tako glede povečevanja obsega sečenj kot tudi glede ukrepov za dosego tega povečanja.

3. Republiškem sekretariatu za finance:

— da prouči sistem kompleksne obdavčitve gozdne posesti, pri čemer naj upošteva tudi razvoj gozdno posestne strukture in njen vpliv na tržnost gozdne proizvodnje, in predlaga ustrezne ukrepe. Pri tem je treba upoštevati tudi možnost diferencirane obdavčitve glede na to, kdo je kmet in kdo ni.

4. Republiškem sekretariatu za pravosodje in občo upravo:

— da prouči zaradi nesmotrne drobitve gozdne posesti ustreznost sedanjega zakona o dedovanju in predlaga potrebne spremembe predpisov na tem področju;

— da prouči ustreznost sedanje ureditve prometa z zasebnimi gozdovi in o tem poroča Skupščini SR Slovenije.

II. priporočila

1. Gozdnogospodarskim organizacijam in kmečkim gozdnim posestnikom ter poslovnemu združenju gozdnogospodarskih organizacij in gospodarski zbornici SR Slovenije:

— da samoupravljanje v okviru gozdnogospodarskih organizacij, zlasti samoupravljanje z zasebnimi gozdovi organizirajo tako, da bodo vsi udeleženci v gozdni proizvodnji enakopravno sodelovali pri upravljanju tako na ravni delovne organizacije kot na ravni njenih organizacij združenega dela;

— da ukrepejo vse potrebno glede poenostavitve in pocenitve poslovanja gozdnogospodarskih organiza-

cij in organizirajo v najracionalnejši obliki svoje delovanje;

— da razširijo poslovno, organizacijsko in razvojno dejavnost pri razreševanju vprašanja perspektive obstoja višinskih kmetij oziroma kmečkih posestev, ki se pretežno ukvarjajo z gozdno proizvodnjo.

2. Občinskim skupščinam:

— da aktivno spremljajo in pomagajo gozdnogospodarskim organizacijam, zlasti pri utrjevanju poslovnih in samoupravnih odnosov med organizacijami in lastniki gozdov;

— da usklajujejo in pomagajo gozdnogospodarskim organizacijam pri naporih za preusmeritev gozdne in kmetijske proizvodnje v intenzivnejšo obliko ter za uvajanje dopolnilnih dejavnosti pri višinskih in odročnih kmetijah.

Št. 321-10/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

225.

Na podlagi 2. točke amandmaja VII k ustavi SR Slovenije in v zvezi s 96. in 98. členom zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36-196/64) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 10. novembra 1970 in na seji enotnega zbora delovnih skupnosti dne 9. novembra 1970 sprejela

ODLOK

o dodelitvi sredstev za pomoč prizadetim ob poplavah v Vojvodini

I

Iz rezervnega sklada SR Slovenije so dodelili pokrajinskemu izvršnemu svetu SAP Vojvodine, komisiji za sanacijo posledic poplav 300.000 din kot pomoč prizadetim ob poplavah v Vojvodini.

II

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 402-155/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

226.

Na podlagi amandmaja VII k ustavi SR Slovenije in 45. člena zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 22/66) je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 10. novembra 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 9. novembra 1970 sprejela

ODLOK

o potrditvi rebalansa finančnega načrta vodnega sklada SR Slovenije za leto 1970

Rebalans finančnega načrta vodnega sklada SR Slovenije za leto 1970, ki ga je sprejel upravni odbor vodnega sklada SR Slovenije na seji 11. septembra 1970 in ki izkazuje dohodke v znesku 49.308.244,15 din in izdatke v enaki višini, se potrdi.

Št. 400-21/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

227.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter 27. člena temeljnega zakona o radiodifuznih zavodih (Uradni list SFRJ, št. 15-302/65) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 10. novembra 1970 sprejela

ODLOK

o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti v svet zavoda Radiotelevizija Ljubljana

Za predstavnike družbene skupnosti v svetu zavoda Radiotelevizija Ljubljana se imenujejo za dobo 2 let:

Tomaž Bizajl, sekretar komiteja obalne konference ZKS Koper;

Marjan Javornik, član izvršnega odbora republiške konference SZDL Slovenije;

Ivo Jamnikar, direktor rudarskega šolskega centra, Velenje;

Mitja Gorjup, predsednik republiške konference Zveze mladine Slovenije;

Stojan Požar, podpredsednik skupščine občine Maribor;

Ferdo Bem, predstojnik organizacijske enote Kranj, zavod za šolstvo SR Slovenije;

Miloš Mikeln, glavni urednik založniškega oddelka, časopisno in grafično podjetje »Delo«, Ljubljana;

Ivo Tavčar, podpredsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije;

inž. Janez Dular, energetik — tehnolog za nuklearno elektrarno, poslovno združenje energetike SR Slovenije;

Jože Skufca, direktor šole za zdravstvene delavce, Novo mesto.

Št. 111-78/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

228.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi z 62. členom zakona o raziskovalni dejavnosti (Uradni list SRS, št. 26-148/70) je Skupščina SR

Slovenije na seji republiškega zbora dne 10. novembra 1970 sprejela

ODLOK

o imenovanju predsednika, članov in sekretarja iniciativnega odbora raziskovalne skupnosti Slovenije

I

V iniciativni odbor raziskovalne skupnosti Slovenije se imenujejo:

za predsednika:

dr. inž. Roman Modic, redni profesor fakultete za naravoslovje in tehnologijo univerze v Ljubljani;

za člane:

dr. inž. Anton Kuhelj, redni profesor fakultete za naravoslovje in tehnologijo univerze v Ljubljani;

Rasto Mačus, asistent na ekonomski fakulteti univerze v Ljubljani;

dr. Edo Pirkmajer, pomočnik direktorja inštituta »Jože Stefan«, Ljubljana;

dr. Janko Pleterski, docent na filozofski fakulteti univerze v Ljubljani;

dr. Danilo Požar, direktor visoke ekonomsko-komercialne šole v Mariboru;

dr. Lev Premru, direktor razvojno-tehnološkega inštituta v industriji gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov »Sava«, Kranj;

Marko Stokin, direktor razvojno-tehnološkega inštituta tovarne motornih vozil »Tomos«, Koper,

za sekretarja:

Marjan Lah, pomočnik republiškega sekretarja za prosveto in kulturo.

II

Strokovne in administrativne posle opravlja za iniciativni odbor republiški sekretariat za prosveto in kulturo.

Št. 111-89/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

229.

Na podlagi 26. člena poslovnika gospodarskega zbora Skupščine SR Slovenije je gospodarski zbor na seji dne 9. novembra 1970 sprejel

ODLOK

o razrešitvi in izvolitvi člana odbora za proizvodnjo in blagovni promet gospodarskega zbora

I

Poslanec gospodarskega zbora Franc Puterle se razreši dolžnosti člana odbora za proizvodnjo in blagovni promet.

II

Za člana odbora za proizvodnjo in blagovni promet se izvoli poslanec gospodarskega zbora Franc Petauer.

Št. 0203-1/70

Ljubljana, dne 12. novembra 1970.

**Gospodarski zbor
Skupščine SR Slovenije**

Predsednik

Tone Bole l. r.